

Resolució 902/2021, de 7 d'octubre

Número d'expedient de la Reclamació: 784/2021

Administració reclamada: Diputació de Lleida

Informació reclamada: Declaracions de béns i activitats d'un Diputat provincial.

Sentit de la Resolució: Desestimació

Resum: Les declaracions de béns i interessos contenen allò que considera pertinent l'electe local que les presenta, perquè són declaracions personals seves. El dret d'accés a la informació pública pot garantir l'accés a les declaracions efectivament presentades, no a que continguin més dades que les declarades per la persona que les fa. Si la persona reclamant considera que són incompletes perquè no es faciliten des del 2016, ha de tenir en compte que el diputat afectat va prendre possessió del càrrec el 2018, motiu pel qual només li són exigibles des d'aquesta data.

Paraules clau: Diputacions provincials. Diputats provincials. Declaracions de béns i interessos. Publicitat activa.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 6 de setembre de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 784/2021, presentada contra la Diputació de Lleida, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 8 de juny de 2021 la persona reclamant demana a la Diputació de Lleida la declaració de béns i activitats d'un diputat provincial determinat, des de 2016 fins a l'actualitat. Indica que el web de transparència de la institució no fa publicitat activa d'aquesta informació.
3. El 8 de juliol de 2021 per Decret de la Presidència es resol estimar l'accés a la informació sol·licitada i requerir els serveis de la Diputació perquè la recavin i la lliurin a la persona reclamant.
4. La Reclamació presentada el 6 de setembre de 2021 indica que la informació facilitada és incompleta, amb manca de dades com les referències cadastrals, que són públiques, i que incompleix la legislació de Transparència (articles 8.h de la Llei estatal 19/2013 i 56 LTAIPBG).

També adjunta la presa de possessió del càrrec de diputat provincial, el 2018, del diputat afectat i còpia de diverses declaracions seves de béns i d'activitats.

5. El 8 de setembre de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a la Diputació de Lleida i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 8 de setembre de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada.
7. El 7 d'octubre de 2021 la GAIP rep l'informe de la Diputació que indica que la informació sol·licitada va ser lliurada a la persona reclamant l'11 d'agost de 2021, que únicament se li varen poder lliurar les declaracions presentades pel diputat afectat, i que en tot cas són posteriors a la seva presa de possessió, que va tenir lloc el 2018, com ja se li va informar el seu dia, i no des del 2016 sol·licitat.
8. El 6 d'octubre de 2021 la GAIP comunica l'informe de la Diputació a la persona reclamant, per al seu coneixement.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació

pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que “El dret d'acces a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'acces a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'acces a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'acces a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'acces a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'acces a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'acces sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'acces a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'acces a la informació. 2. Els límits del dret d'acces a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. La Diputació va satisfer la sol·licitud

Els antecedents posen de manifest que la Diputació de Lleida va facilitar a la persona reclamant la informació sol·licitada, prèviament a la presentació de la Reclamació. Tan és així, que l'escrit de presentació de la Reclamació adjunta documents de les declaracions de béns i interessos sol·licitades.

La persona reclamant motiva la Reclamació en les consideracions següents: en què la informació sol·licitada és incompleta, amb manca de dades com les referències cadastrals, que són públiques, i que incompleix la legislació de Transparència (articles 8.h de la Llei estatal 19/2013 i 56 LTAIPBG). Les declaracions de béns i interessos contenen allò que considera pertinent l'electe local que les

presenta, perquè són declaracions personals seves. El dret d'accés a la informació pública pot garantir l'accés a les declaracions efectivament presentades, no a què continguin més dades que les declarades per la persona que les fa. Si la persona reclamant considera que són incompletes perquè no es faciliten des del 2016, ha de tenir en compte que el diputat afectat va prendre possessió del càrrec el 2018, motiu pel qual només li són exigibles des d'aquesta data.

En quant a l'acusació d'incomplir la Llei de transparència, s'ha d'assenyalar que aquesta Comissió no té atribucions en matèria de compliment de les obligacions de transparència, ja que, com posa de manifest el fonament jurídic anterior, té limitades les seves funcions a garantir l'exercici del dret d'accés a la informació pública, que en aquest cas ja s'ha satisfet prèviament a la presentació de la Reclamació. A més, la GAIP ha pogut comprovar que el web de la Diputació de Lleida publica les declaracions de béns i activitats del diputat afectat per aquesta Reclamació.

En atenció a les anteriors consideracions, és procedent desestimar la Reclamació, perquè la Diputació ja va facilitar a la persona reclamant la informació sol·licitada prèviament a la presentació de la Reclamació.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 7 d'octubre de 2021, resol per unanimitat desestimar la Reclamació 784/2021 perquè la Diputació ha facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada prèviament a la presentació de la Reclamació i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.